

BUGADA AL POU. Juny de 2016

Per Quintí Torra Cordons

Â

Enciams al Passeig

Aquest mes és ple de mostres insòlites a la nostra ciutat. Manresa és una capsa de sorpreses i, és clar, el món està tan boig i hi ha coses tan incomprensibles que ciutat no queda al marge dels signes dels temps. Encara que cada estiu els científics es lamenten de l'augment de la massa forestal per la regressió constant del cultiu agrari, en els últims temps n'hi ha que han trobat gust a cultivar verdures al balcó de casa. La modernitat ha batejat aquests contenidors de terra adobada com a horts urbans. A casa seva, naturalment, tothom pot fer el que vulgui, només faltaria. Ara, a la via pública no sé si caldria buscar cert consens en els cultius. Un subscriptor suspicax em fa arribar aquesta fotografia en què, en un bidó, just a l'entrada del a l'entrada del bar As Meigas, a tocar de la plaça d'Espanya, hi ha plantats diversos enciams. Personalment, no crec que sigui el millor indret de la ciutat per fer enciams, però les noves tendències, sovint, em depassen. Una altra cosa és que al bar-restaurant en qüestió hagin decidit treballar els aliments de km0 i preparin amanides amb producte del costat de casa, en ple Passeig.

Hamburgueses... de cocodril

Perquè els productes de proximitat i el cultiu ecològic estan a l'alça. Un fet que no impedeix que la logística i les xarxes de distribució arreu del món hagin potenciat, cada cop mes, l'arribada d'aliments i productes de qualsevol lloc del planeta. La població és diversa i la cuina internacional s'imposa. També a Manresa i en un establiment prou conegut i arrelat a la ciutat, la carnisseria de Mercè Aloy, al carrer de Barcelona, on, com veiem a la imatge, s'hi venen hamburgueses de carn de cocodril. El comentari en aquest espai potser és provincià, però aquestes delícies a la nostra ciutat, encara costes de trobar, la veritat. A ca n'Aloy ho promocionen com a una gran novetat amb, com podeu veure a la imatge, la fotografia d'un cocodril que mostra perfectament tota la dentadura.

La confusió d'Anjo Valentí

En la jornada Diàlegs pel futur d'aquest any, dedicada al naixement de nous estats, un dels ponents va ser el polítleg manresà Anjo Valentí. Les diferents taules de debat es van portar a terme a l'Auditori de l'Espai Plana de l'Om, on l'organització va muntar una fila zero, a la qual es va adreçar Valentí referint-se al professor de dret Marcel Mateu com si fos el conegut periodista Vicent Partal, davant l'astorament dels assistents. Sí que és veritat que el fundador de Vilaweb també havia d'intervenir a l'acte, però és que en aquell moment encara no havia arribat a la sala!

Els goigs de Glòria Ballús

L'excav de Protocol de l'Ajuntament Glòria Ballús, reconeguda musicòloga, ja feia temps que treballava en el llibre Els Goigs de Catalunya al món, que es va presentar en un Espai Rubiralta ple de gom a gom. Entre les moltes cares conegudes, l'alcalde de Manresa, Valentí Junyent o Ramon Fontdevila, exdirector del Centre de Cultura Popular i Tradicional. Parlant d'una obra referida als goigs, l'acte no es podia cloure d'altra manera que amb la interpretació dels Goigs de la Llum, seguida per bona part dels assistents, però on destacava estentòriament la veu potent de l'amic Ignasi Torras, que per cert és autor de set peces d'aquest estil musical i tradicional.

Cartell amb presses

Abordem l'espai de la cartelleria que, com ja deveu saber, sempre dóna per a molt. Quan un es mereix unes vacances, sembla que el temps passa ben a poc a poc i, com devia passar en l'establiment del qual reproduïm el cartell, a última hora, abans de tancar, van adonar-se que calia comunicar a la clientela el període de descans. Avui en dia, engegar l'ordinador i fer un cartellet és un pim pam, però, és clar, si es mecanografia ràpid es fàcil vessar-la. Com en aquest cas en què la propietat decidia anar de "cacances". I és que la c, és la lletra de la tecla que hi ha just a l'esquerra de la v, la lletra que tocava pitjar. Queda clar que no se'n devien pas adonar. Cartell penjat, amb error, i carretera i manta.

La CUP fa faltes

Més greu és el cas de la pancarta dels membres de l'Ateneu Popular la Sèquia a l'entrada del carrer Amigant, visible des de tota la Plaça Major. Com podeu veure a la foto, el lema del col·lectiu que ocupa l'antic edifici de les monges carmelites queda ben clar: "Denunciant injustícies, construint alternatives". Suposo que això ho deuen fer entre totes, amb aquella voluntat de no fer sexista la llengua. Sobre aquest fet, podríem debatre una bona estona i descriure la teoria lingüística que distingeix sexe i gènere. Ara, que les formes verbals escrites en gerundi no porten dièresi, és una norma ortogràfica que, francament, crec que no s'hauria de desobeir.

L'Ynda, d'etiqueta

Personalment, el tal Ynda ?que ha deixat la seva marca d'incivisme arreu de Manresa? em sembla un embrutador professional de parets sense cap criteri ni proposta artística coherent. Servidor ha estat al MOMA de Nova York i ha vist obres d'art contemporani que, tot i ser exhibides en un museu de prestigi, li han semblat una presa de pèl. La mateixa sensació que em provoquen les pintades d'aquest individu. Davant de la impunitat amb què continua actuant, ara s'ha decidit a fer adhesius que va enganxant per tots els carrers. Tot plegat, ben lamentable.

